

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Chantada I, 1, San Vicente de Agrade, novembro 1980

Concha 69 anos

-N.- Xan Guindán.

I,1,

- 4) "Ti decíasme de risa
se sei..... de veras,
i-ahora estou ind'ò lume
quentando as miñas canelas."
- 5) "Logo tiñas muito frío,
nunca Dios pra mal me dera
seica nos imos casar
agora prá primavera."
- 6) "Eu cansar, ben me casaba
pero heiche de contar
qu'ría faguer unha saia
e tiña lá por fiar,
- 7) Os zapatos todos rotos,
o pano todo furado,
se tés cartos cómpram'outro
casámonos de contado."

A É ti dirálo de risas
mais eu dígocho de
va faguer ralo qu'estou
aqui quentando as
canelas

A (E logo tés...)
ai
logo queraste casar
na

A

quero facer
e deño a lá

B

- V. -

160.

A Belén vamos, meus amiguíños,
que hai moitas xentes
por los camiños.

(3)

Dis que naceu un Rei pequeniño
con ollos negros, pelo rubiño.
"Dúrmete, neno, neníño...
/: Dúrmete, neno, eeee. " :/

- V. -

175.

~~De los~~ Orientes salen tres reyes
todos tres en compañía
adoran al niño Dios
que en Belén nado había.

(4)

[/: Vámosle adorar :/
a lo recién nacido
que está en el portal. :/

(jota)

Muiñeira

197.

1) Unha noite no muiño....

(5)
(carnaval)